

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobkyně: **I. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. dubna 2006, č. j. 56 Az 197/2005 - 19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 26. dubna 2006 vydal Krajský soud v Brně (dále „krajský soud“) pod č. j. 56 Az 197/2005 - 19 usnesení v řízení, ve kterém se žalobkyně domáhala „pozorného projednání jejího případu týkajícího se udělení azylu v České republice“. Žalobkyně podala dne 9. 8. 2005 žádost o azyl a ta jí byla žalovaným dne 23. listopadu 2005 zamítnuta.

Uvedeným usnesením krajský soud odmítnul návrh žalobkyně ze dne 12. 12. 2005 proto, že žalobní návrh vůbec nesplňoval podmínky pro jeho projednání. Nebylo v něm uvedeno, že a jak byla žalobkyně zkrácena na svých právech v souladu s ust. § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“). Dále žaloba neobsahovala obecné náležitosti podle ust. § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. a náležitosti dle ust. § 71 odst. 1 písm. a) až f) s. ř. s., zejména neobsahovala označení napadaného rozhodnutí, které výroky napadá, žalobní body, důkazy k prokázání svých tvrzení, kterému právnímu předpisu napadené rozhodnutí odporuje a zdůvodnění tohoto přesvědčení.

Krajský soud uvedl, že přezkumné řízení podle dílu prvního hlavy druhé části třetí s. ř. s. je ovládáno dispoziční zásadou a soud je v řízení vázán žalobními body. Ty lze omezovat v řízení kdykoli, rozšiřovat je lze však pouze ve lhůtě pro podání žaloby a zmeškání této lhůty nelze prominout (ust. § 71, 72 s. ř. s.). Uvedené podání žalobkyně ze dne 12. 12. 2005, jímž bylo předmětné řízení zahájeno, neobsahuje ani základní náležitosti podání podle § 37 s. ř. s., ani základní náležitosti žaloby podle ust. § 71 s. ř. s. Proto nebylo způsobilé projednání a muselo být v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnuto a v řízení nebylo možno pokračovat. Nedostatek náležitostí žaloby je nedostatkem podmínek předmětného řízení. Pokud nejsou v zákonem stanovené lhůtě splněny, nelze věc meritorně projednávat. Jde současně o neodstranitelný nedostatek řízení.

Nejvyšší správní soud ze spisového materiálu zjistil, že žalobní návrh ke krajskému soudu nebyl podán v českém jazyce, proto byl ustanoven žalobkyni soudem tlumočnick k jejímu přeložení. V řízení před krajským soudem nebyla žalobkyně zastoupena, zástupce pro řízení si ani nezvolila, ani nežádala o jeho ustanovení. Proti předmětnému usnesení krajského soudu podala žalobkyně (dále „stěžovatelka“) kasační stížnost a při jejím podání rovněž nebyla zastoupena. V jejím rámci však požádala o „ustanovení bezplatného právního zástupce a tlumočnicka“ soudem. Krajský soud jí zaslal k vyplnění formulář potvrzení o majetkových a výdělkových poměrech pro rozhodnutí o její žádosti o ustanovení právního zástupce, přičemž stěžovatelkou současně požádal, aby sdělila, jakým způsobem a v jaké výši hradí nájem pronajímateli a jak si opatřuje prostředky na svou výživu a ošacení, a dále aby toto doložila listinnými důkazy. Stěžovatelka pouze uvedla, že platí za ubytování 2000 Kč, studuje češtinu a spolupracuje s církví. Dne 10. 1. 2007 krajský soud usnesením č. j. 56 Az 197/2005 - 36 její žádost o ustanovení zástupce zamítnul. Rovněž ji stejným usnesením vyzval, aby odstranila nedostatek kasační stížnosti spočívající v tom, že není zastoupena advokátem, ačkoli sama nemá právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soud ji rovněž poučil, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno do vlastních rukou dne 24. 1. 2007.

Stěžovatelka ve stanovené lhůtě ani později nedostatek podmínky řízení spočívající v absenci povinného právního zastoupení nezhojila. Takový nedostatek podmínky řízení brání Nejvyššímu správnímu soudu věc meritorně projednat a o tom byla stěžovatelka krajským soudem poučena.

Podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pokud tato podmínka není splněna, Nejvyšší správní soud v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítne.

Takto rozhodoval Nejvyšší správní soud např. již dne 4. 6. 2003 ve věci č. j. 2 Afs 29/2003 - 40, publikováno též ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 6/2003.

Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud podotýká, že krajský soud napadeným rozhodnutím nevybočil z rámce zákonnosti a odkazuje na svůj rozsudek ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003 - 40, www.nssoud.cz, ve kterém se již ke stejné otázce vyjádřil. Uvedl, že „v důsledku přísné dispoziční zásady v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. V souzené věci je však zřejmé, že žaloba stěžovatele žádné žalobní body neobsahovala a že stěžovatel tuto žalobu v zákonné lhůtě pro její podání v tomto směru ani nijak nedoplnil. Přitom zákon stanoví, že žaloba musí vždy obsahovat alespoň jeden žalobní bod (viz 2. věta ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s.). Pokud žádný žalobní bod neobsahuje, může být tento nedostatek podmínek řízení odstraněn, a to ve lhůtě pro podání žaloby, jak vyplývá z citovaného ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s. Není však dána zákonná povinnost soudu v těchto případech vždy vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť – takto široce pojímaná – povinnost soudu by zjevně

odporovala zmíněné zásadě dispoziční a rovněž zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je tento typ řízení koncipován.“

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 3 ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 25. dubna 2007

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu